

Μέρες Σχολείου

Δεκέμβριος 2012-Ιανουάριος 2013 - www.pagkritio.gr - pagkritio.blogspot.com - Έτος ΣΤ' - αρ. φύλλου 4

2013

50 ΧΡΟΝΙΑ

ΠΑΓΚΡΗΤΙΟ

1963-2013

50

Ηράκλειο 1963 μ.Χ.

Οι μέρες του '63 στο Ηράκλειο είχαν ενδιαφέρον. Όπως και της κάθε χρονιάς άλλωστε. Της κάθε χρονιάς. Και αν, όπως λένε, το υλικό από το οποίο φτιάχνεται το μέλλον είναι η μνήμη, τότε αξίζει μια μικρή, ελάχιστη, αναφορά στις μέρες εκείνες.

Και οι μέρες της πόλης με τους 63.458 κατοίκους της ήταν επηρεασμένες, άλλοτε έντονα και άλλοτε όχι, από γεγονότα διεθνή, όπως ήταν η δολοφονία του προέδρου της Αμερικής Τζον Κένεντι, ή ο πόλεμος που ξεκινούσε στο Βιετνάμ, ή, ακόμα και η εμφάνιση των Beatles.

Επηρεασμένες, επίσης, και από γεγονότα εσωτερικά, όπως η δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη, ή η σύγκρουση του πρωθυπουργού Κων/νου Καραμανλή με τα ανάκτορα, τον βασιλιά Παύλο και τη σύζυγό του Φρειδερίκη. Μα και από την απονομή του βραβείου Νόμπελ στον Γιώργο Σεφέρη, που «επελέγη δια το υπέροχον λυρικόν ύφος του», κατά τη Σουηδική Ακαδημία, ή, ακόμα, και από τον επίσημο εορτασμό για την πρώτη χιλιετία ύπαρξης του Αγίου Όρους (963 μ.Χ. – 1963 μ.Χ.).

Μέσα σ' αυτά τα γεγονότα (και πάρα πολλά άλλα) ζούσε η πόλη της χρονιάς εκείνης. Και ο Σεπτέμβρης της πόλης και της ευρύτερης περιοχής της, όπως και κάθε Σεπτέμβρης του καιρού εκείνου, ήταν ο μήνας της σταφίδας. Όλη η ύπαιθρος είχε γίνει ένα μεγάλο εργοτάξιο και το «σταφιδικό» ζήτημα ξεχείλιζε τα πάντα.

Η εντός των τειχών πόλη ακολουθούσε άλλο ρυθμό. Από τη μια η επίσκεψη και η διάλεξη στη Βασιλική του Αγίου Μάρκου του διάσημου σπηλαιολόγου Πολ Φορ και από την άλλη η διέλευση από την πόλη του Γουόλτ Ντίσνεϋ, που πήγαινε στην Ελούντα για να παρακολουθήσει τα γυρίσματα της καινούργιας του ταινίας «*Τα κρόσσια του φεγγαριού*» (στην οποία έπαιζε μεταξύ άλλων και η Ειρήνη Παπά).

Ο χώρος στον βενετσιάνικο προμαχώνα, δίπλα στην Πύλη του Αγίου Γεωργίου του Λαζαρέτου, διαμορφωνόταν σιγά-σιγά για να δεχθεί τον ανδριάντα του Ελευθερίου Βενιζέλου, φιλοτεχνημένο από τον γλύπτη Γιάννη Παπά, ενώ η ΦΑΙΔΡΑ του Ζυλ Ντασέν με τη

Ο χοροφύλακας που ρύθμιζε την κίνηση στο Μείνιαν

Μελίνα Μερκούρη συνέχιζε για δεύτερη εβδομάδα - πρωτοφανές γεγονός - τις προβολές της στον θερινό κινηματογράφο ΣΤΑΥΡΩΤΗ. Και ετοιμαζόταν να εγκαινιαστεί και καινούργια χειμερινή κινηματογραφική αίθουσα· ο ΝΕΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ.

Κιν/φος ΝΕΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ στη λεωφ. Δικαιοσύνης

Όμως, ο Σεπτέμβρης ήταν και τότε ο μήνας των σχολείων. Οι εγγραφές είχαν ξεκινήσει από τις 5 του μήνα και είχαν προγραμματιστεί και οι εξετάσεις για τους μετεξεταστέους μαθητές. Έπρεπε να είναι όλα έτοιμα για τα μαθήματα που θα άρχιζαν, στις 21 για τα δημοτικά και στις 30 για τα γυμνάσια. Τα πλήκρια και οι μαθητικές ποδιές είχαν αρχίσει και πάλι να γεμίζουν τους δρόμους της πόλης. Προγραμματισμένες, επίσης, τον ίδιο μήνα ήταν και οι εισαγωγικές εξετάσεις στην Παιδαγωγική Ακαδημία.

Πλατεία Ελευθερίας

Ανάμεσα στα δημόσια σχολεία υπήρχαν και αρκετά ιδιωτικά που λειτουργούσαν εκείνο τον Σεπτέμβρη στην πόλη και γέμιζαν με τις διαφημίσεις τους τις τοπικές εφημερίδες.

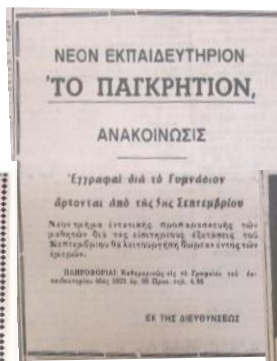
ΛΥΚΕΙΟΝ «Ο ΚΟΡΑΗΣ» - ΛΥΚΕΙΟΝ «ΑΠΟΛΛΩΝ» - ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑΣ ΜΠΟΥΡΛΩΤΟΥ - ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ «ΝΗΡΕΥΣ» - ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ.

Και για πρώτη φορά δημοσιεύθηκε στις εφημερίδες και το όνομα ενός νέου σχολείου.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ «ΤΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΝ»

Έτσι έγινε η αρχή.

Και από το «τότε» ...

Το πρώτο κτίριο του Παγκρητίου στη Λεωφόρο Κνωσού.

...φτάσαμε στο «σήμερα» ...

... και έπεται η συνέχεια ...

Κ. Ανδριώτης

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Εκκλησιασμοί τάξεων :

Γ' Γυμνασίου 11/12/2012

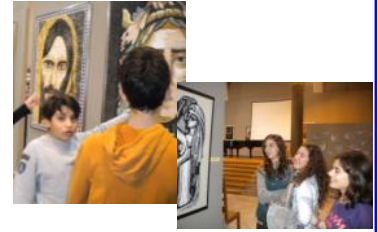
Α' Γυμνασίου 13/12/2012

Β' Γυμνασίου 17/12/2012

Όλοι οι φετινοί εκκλησιασμοί έγιναν στον Ιερό Ναό του Αγίου Τίτου.

Α' γυμνασίου

Β' γυμνασίου

Χριστουγεννιάτικα κάλαντα

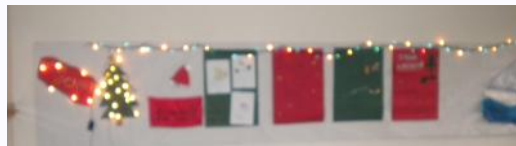
Α' Δημοτικού

Γ' Λυκείου

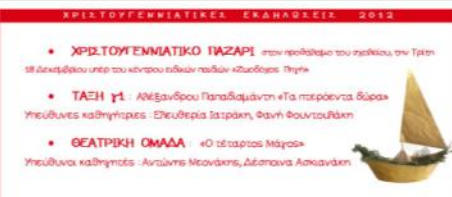

Από το στολισμό των τάξεων

Χριστουγεννιάτικο παζάρι

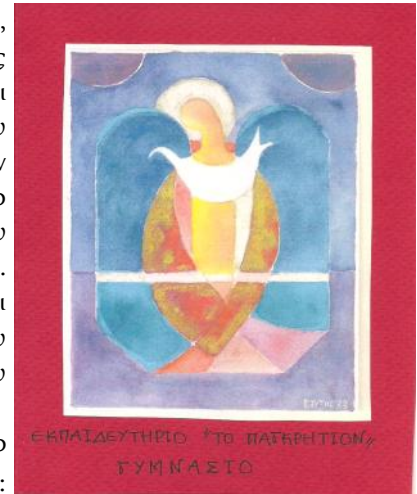
Χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις 21-12-2012

Γ1 γυμνασίου

Την Παρασκευή 21 Δεκεμβρίου 2012, τελευταία ημέρα σχολείου πριν από τις διακοπές των Χριστουγέννων, οι μαθητές του γ1 γυμνασίου παρουσίασαν δραματοποιημένο, με τον δικό τους τρόπο, το πρωτοχρονιάτικο διήγημα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη «Τα Πτερόντα Δώρα». Η εκδήλωση αυτή έγινε το πρωί και απευθυνόταν στους μαθητές του γυμνασίου και του λυκείου του σχολείου μας.

Ένα μικρό απόσπασμα από το εισαγωγικό κείμενο της εκδήλωσης:

«Κάποιες φορές όλοι μας, μικροί και μεγάλοι, δεν βλέπουμε τα δώρα που μας έρχονται, δεν τα αντιλαμβανόμαστε, κι ας βρίσκονται πολύ κοντά μας. Έχουμε άλλες προσδοκίες και πολλές σκοτούρες στο κεφάλι μας, για να είμαστε πιο προσεκτικοί. Άλλες πάλι φορές, κάνουμε πως δεν τα βλέπουμε, επειδή δεν τα εκτιμάμε, δεν μας αρέσουν. Συχνά θέλουμε κάτι άλλο. Το γούστο μας είναι ακριβό, ή απλώς ικανοποιείται δύσκολα. Το αρνιόμαστε, αλλά ίσως δεν είμαστε και τόσο ειλικρινείς. Αγαπάμε και δενόμαστε με τα πράγματα και ξεχνάμε τους ανθρώπους . . . μέσα σ' αυτούς και τον ίδιο μας τον εαυτό ή τις αληθινές του ανάγκες!»

Θεατρική ομάδα γυμνασίου

Την Παρασκευή 21 Δεκεμβρίου, λίγο πριν ξεκινήσουν οι διακοπές των Χριστουγέννων, η θεατρική ομάδα του γυμνασίου έκανε την πρώτη της εμφάνιση στη σκηνή, με τη θεατρική παράσταση «Ο τέταρτος μάγος», μια ιστορία του μάγου που... άργησε, εμπνευσμένη από το παιδικό παραμύθι του Ted Sieger.

Η ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Γ1 : Παρασκευή 7-12-20

**Μαρία Πολυδούρη: Από την ποιητική συλλογή
«Ηχώ στο χάος» (1929)**

Έχω μια φλόγα
και πλάι η καρδιά σου, βουβή ικεσία,
μού τη ζητά.
Έχω μια φλόγα και δε μου ανήκει,
- Τη μοίρα ευλόγα,
δεν απατά.

Αυτή είναι η μοίρα
που μ' ομορφαίνει, αυτή είναι η φλόγα
τού εξιλασμού.
Αύτη είναι η μοίρα μου· μη μ' αγγίζεις.
Φορώ τα μύρα
του χωρισμού!

Όλα είνε ωραία·
όλα είναι αγάπη κι αγάπης πόθος
τα ξεφυλλά.
Τόσο είνε ωραία καθώς πεθαίνουν
τόσο μοιραία
και σιωπηλά.

Όλα είναι ωραία.
όλα είναι αγάπη κι αγάπης πόθος
τα ξεφυλλά.
Τόσο είνε ωραία καθώς πεθαίνουν
τόσο μοιραία
και σιωπηλά.

Έχω μια χάρη.
Στην άνθησή μου φορώ στεφάνι
το μαρασμό.
Έχω μια χάρη. Τι μού 'χουν δώσει
και μού 'χουν πάρει
το γιορτασμό;

Γιατί πεθαίνω
γίνομαι ωραία, γίνομαι η αγάπη
που την ποθούν.
Κι όλο πεθαίνω. Γύρω μου τάνθη
να τα πληθαίνω
να μαραθούν!

Χάρμα κι ο πόνος
Στο βλέφαρό μου λάμπει το δάκρυ
τού σπαραγμού.
Χάρμα κι ο πόνος κι ας αξιώθη
να γίνη θρόνος

Γ2 : Παρασκευή 14 -12-2012

Χριστουγεννιάτικοι ύμνοι

Καλημέρα σας!

Σήμερα είναι η τελευταία φορά που απαγγέλλουμε ποίηση μέσα στο 2012! Σκεφτήκαμε, λοιπόν, να μη σας παρουσιάσουμε έναν συγκεκριμένο ποιητή, αλλά να αφιερώσουμε τη μέρα αυτή σε ένα διαφορετικό είδος ποίησης. Θα σας διαβάσουμε τρία τροπάρια από την υμνολογία της Εκκλησίας μας για τα Χριστούγεννα, και τα τρία δείγματα απαράμιλλης ποιητικής τέχνης, που ακούγονται στους ναούς μας την παραμονή ή την ημέρα της μεγάλης γιορτής. Τα τροπάρια θα τα ακούμε πρώτα στην αρχαία γλώσσα και έπειτα σε νεοελληνική απόδοση, ενώ θα έχουμε την ευκαιρία να ακούσουμε πώς ψάλλονται με τον βυζαντινό τρόπο.

Το τμήμα μας, το γ2, αφιερώνει τη σημερινή απαγγελία σε όλους εσάς, για να σας ευχηθούμε μ' αυτόν τον τρόπο «Καλά Χριστούγεννα»!

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἔγεννήθη ὁ Χριστός,
ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν ἔνθα ὀδεύει ὁ ἄσπῆρ,
μετὰ τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων.
Ἄγγελοι ὕμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ.
Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ᾠδὴν ἐπάξιον' Δόξα ἐν
ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ
τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου, ἐν
Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Ελάτε, πιστοί, να δούμε πού γεννήθηκε ο Χριστός. Ας παρακολουθήσουμε, λοιπόν, πού πηγαίνει το αστέρι, μαζί με τους μάγους, τους βασιλιάδες απ' την Ανατολή. Οι Ἄγγελοι ψάλλουν συνεχώς ὕμνους, εκεί κι οι βοσκοί παίζουν με τους αυλούς τους τραγουδι ἀνάξιο, λέγοντας δόξα στους Ουρανοὺς, σ' Αὐτόν που σήμερα γεννήθηκε ἀπὸ την Παρθένο και Θεοτόκο στη Βηθλεὲμ της Ἰουδαίας.

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστέ,
 ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος
 δι' ἡμᾶς; Ἐκαστον γάρ τῶν
 ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων,
 τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει·
 οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον· οἱ οὐρα-
 νοὶ τὸν ἀστέρα· οἱ Μάγοι τὰ
 δῶρα· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα· ἡ
 γῆ τὸ σπήλαιον· ἡ ἔρημος τὴν
 φάτνην· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρ-
 θένον. Ὁ πρό αἰώνων Θεός,
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Σαν τι να σου προσφέρουμε, Χριστέ στη Γέννησή σου, που ῥθες στη γη μόνο για μας κι ως άνθρωπος εφάνης; Γιατί το κάθε πλάσμα σου που από Σένα επλάσθη σαν ταπεινό ευχαριστώ και κάτι Σου προσφέρει: Οι ἄγγελοι τις ψαλμουδιές, οι ουρανοί τ' αστέρι, οι μάγοι δώρα κι οι βοσκοί την πίστη τους στο θαύμα. Η γη προσφέρει τη σπηλιά, η ερημιά τη φάτνη κι εμείς το πιο πολύτιμο: την Παναγιά Παρθένα. Ελέησέ μας, Θε μου, Σύ που ήσουν πριν απ' το χρόνο.

Ρωμανός ο Μελωδός και ο Ὑμνος της
 Γέννησης

«Ἡ παρθένος σήμερον τον υπερούσιον τίκει,
 Και η γη το σπήλαιον τω απροσίτω προσάγει.
 Ἄγγελοι μετὰ ποιμένων δοξολογούσι,
 Μάγοι δε μετὰ αστέρος οδοιπορούσι.
 Δι' ἡμᾶς γὰρ εγεννήθη
 Παιδίον νέον, ο προ αἰώνων θεός»
 (Ταπεινός Ρωμανός)

Ἡ Παναγία σήμερα στον κόσμο φέρνει ως ἄνθρωπο τον
 Ἄκτιστο Θεό.

Και η γη το Σπήλαιο στον Απρόσιτο παρέχει.
 Ἄγγελοι με τους βοσκούς δοξολογούνε
 Και μάγοι έρχονται στο δρόμο με τ' αστέρι.
 Αφού προς χάρη μας γεννήθηκε Νέο Παιδί, ο Ἄχρονος
 Θεός.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Αγιασμός των Θεοφανείων

Στις 9 Ιανουαρίου έγινε ο αγιασμός των Θεοφανείων στην αίθουσα του σχολείου για το γυμνάσιο και το λύκειο από τον πατέρα Εμμανουήλ Αντωνακάκη, εφημέριο του Ι. Ναού Αγίου Τίτου και εκπαιδευτικού του σχολείου μας.

Κοπή βασιλόπιτας

Στις 11 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε η κοπή της βασιλόπιτας στις τάξεις του γυμνασίου, από τους μαθητές, παρουσία των καθηγητών τάξης. Οι τυχεροί της φετινής χρονιάς είναι:

A1: Κατσογριδάκης Μάνος
 Β1: Μυκωνιάτης Αλέξανδρος
 Γ1: Βασιλάκη Μίρκα
 Γ2: Ρωμάνου Ευαγγελία

Επίσκεψη στο ίδρυμα «Ζωοδόχος Πηγή»

Κάθε χρόνο, τα παιδιά της γ' Γυμνασίου, επισκέπτονται μετά τις διακοπές των Χριστουγέννων το ίδρυμα της Ζωοδόχου Πηγής. Σκοπός αυτής της επίσκεψης είναι να ενισχύσουν οικονομικά το ίδρυμα με χρήματα που κέρδισαν από το Χριστουγεννιάτικο παζάρι.

Η σημερινή μας επίσκεψη μας πρόσφερε μια νέα, διαφορετική εμπειρία που μας δίδαξε πολλά. Προσωπικά, όταν φύγαμε από το Κέντρο της Ζωοδόχου Πηγής, συνειδητοποίησα κάποια πράγματα. Μόλις γνώρισα αυτούς τους ανθρώπους, κατάλαβα πόσο τυχερή είμαι. Όμως μετά σκέφτηκα πως δεν θα 'πρεπε να στενοχωριέμαι γι' αυτούς, αλλά θα έπρεπε να τους θαυμάζω για την τεράστια προσπάθεια που καταβάλλουν και να χαίρομαι γι' αυτούς. Είναι χαρούμενοι στην καθημερινότητά τους

και ζουν την κάθε στιγμή στο έπακρο. Μακάρι όλοι οι άνθρωποι να εκτιμούσαν αυτά που έχουν όσο τα παιδιά που γνωρίσαμε.

Ένα Κώστα

Όταν μας πρωτοείπαν ότι θα πάμε στη Ζωοδόχο Πηγή, μου ήρθε στο μυαλό η εικόνα που είχα εγώ. Να βλέπω μικρά παιδιά με ειδικές ανάγκες να τα περιποιούνται και να ασχολούνται με πράγματα στα οποία μπορούσαν να ανταποκριθούν. Τελικά η εικόνα ήταν τελείως διαφορετική. Πήγαμε στα εργαστήρια και είδαμε ενήλικες να φτιάχνουν χρήσιμες κατασκευές. Ήταν όλοι πολύ ευγενικοί. Μερικούς από αυτούς τους λυπόμουν, γιατί δεν τους ήταν εύκολο να μας μιλήσουν και να μας πουν κάτι που θέλουν. Κάποιοι άλλοι ήταν πολύ κοινωνικοί και μπορούσαμε να συζητήσουμε μαζί τους. Αυτό ήταν πολύ ευχάριστο. Σίγουρα δε θα ήθελε κανείς από εμάς να βρίσκεται στη θέση τους, και γι' αυτό, πριν πούμε

ότι έχουμε πολλά προβλήματα στη ζωή μας, ή αν τα παρατάμε εύκολα, πρέπει πρώτα να σκεφτούμε τους ανθρώπους οι οποίοι έχουν πραγματικά προβλήματα στη ζωή τους, κι ας έχει γίνει καθημερινότητά τους. Ήταν μια πολύ ωραία επίσκεψη.

Μίρκα Βασιλάκη

Κάθε χρόνο τα παιδιά της γ' γυμνασίου επισκέπτονται τη Ζωοδόχο Πηγή και επιστρέφουν με νέες εμπειρίες και γεμάτα συναισθήματα. Έτσι κι εμείς φέτος. Την ώρα που μας μιλούσαν οι κοπέλες (κοινωνικοί λειτουργοί), που γνωρίζουν πολλά γι' αυτά τα παιδιά, ανατρίχιαζα και ένιωθα περίεργα. Από τη μια χαρούμενη που αυτά τα παιδιά είναι χαρούμενα και γεμάτα όρεξη για τα πράγματα που κάνουν, από την άλλη λυπόμουν που υπάρχουν τέτοιου είδους ασθένειες, επειδή οι γονείς τους δυσκολεύονται πολύ, γιατί είναι σαν να έχουν πάντα ένα μικρό παιδί στο σπίτι τους. Επίσης, το πρόβλημα μεγαλώνει περισσότερο, όταν οι γονείς τους φεύγουν από τη ζωή. Πιστεύω πως το Κέντρο κάνει πολύ μεγάλη προσπάθεια και χαίρομαι που υπάρχουν άνθρωποι που ενδιαφέρονται και ασχολούνται με αυτά τα παιδιά

(χωρίς όνομα)

Σήμερα επισκεφθήκαμε το Κέντρο της Ζωοδόχου Πηγής. Στην αρχή ένιωθα λίγο άγχος, γιατί δεν ήξερα τι θα αντικρίσω και δεν ήθελα να προσβάλω με οποιοδήποτε τρόπο τους ανθρώπους. Όταν μπήκα μέσα, ανακουφίστηκα και κατάλαβα ότι εκείνοι είναι σαν εμάς και δεν χρειάζονται και ανησυχώ. Μας ξενάγησαν μέσα στα εργαστήρια. Όλοι οι άνθρωποι ήταν συμπαθητικοί και σε ό,τι τους ρωτούσαμε μας απαντούσαν. Μετά καθίσαμε όλοι στο αίθριο και μιλούσαμε μεταξύ μας, έτσι ώστε να γνωριστούμε καλύτερα. Ήταν πολύ ωραία, γιατί καταφέραμε να μάθουμε αρκετές πληροφορίες σχετικά με αυτούς.

Δημήτρης Καπετανάκης

Ήταν μια υπέροχη εμπειρία που θα μείνει για πάντα στην καρδιά μου. Εκεί είδαμε την άλλη πλευρά της ζωής. Έβλεπε ανθρώπους οι οποίοι ήταν με ένα χαμόγελο στο στόμα. Παρ' όλα αυτά που περνάνε, είναι αισιόδοξοι. Αν και είναι μεγάλη στην ηλικία, έχουν καρδιά και μυαλό ενός μικρού παιδιού. Ήταν μια καλή εμπειρία. Ό,τι κι αν συμβαίνει, πρέπει να χαιρόμαστε το σήμερα, τη στιγμή που ζούμε και να χαιρόμαστε γι' αυτά που έχουμε.

Τζούντυ Τσαϊνη

Η επίσκεψη στο ίδρυμα «Ζωοδόχος Πηγή» ήταν πολύ ενδιαφέρουσα. Γνωρίσαμε και μιλήσαμε με ενδιαφέροντες ανθρώπους. Μετά από αυτή την επίσκεψη κατάλαβα ότι αυτούς τους ανθρώπους όχι δεν πρέπει να τους λυπόμαστε, αλλά πρέπει να τους θαυμάζουμε για την ψυχική τους δύναμη. Αυτό που μου έκανε εντύπωση ήταν η φράση του κ. Φερετζάκη ότι το μεγαλύτερο δώρο που μας έδωσε ο Θεός είναι η αγάπη, η ικανότητά μας δηλαδή να αγαπάμε.

(χωρίς όνομα)

Η επίσκεψή μας ήταν πολύ ευχάριστη και μας γέμισε δύναμη και ενέργεια, καθώς καταλάβαμε ότι υπάρχουν άνθρωποι με πραγματικά προβλήματα που νομίζουμε πως υποφέρουν και τους λυπόμαστε, ενώ εκείνοι ζουν όμορφα και έχουν πολλές δυνατότητες. Είδαμε λοιπόν αυτούς τους ανθρώπους, τους γνωρίσαμε και καταλάβαμε ότι μπορούν να δημιουργήσουν, να δουλέψουν και να προσφέρουν. Υπήρχαν κάποιοι που ήταν καλύτερα από κάποιους άλλους που δεν επικοινωνούσαν και

ήταν κλειστοί στον εαυτό τους. Όμως με τους άλλους μπορέσαμε να μιλήσουμε, να γελάσουμε και να μας ξεναγήσουν. Γενικά ήταν πολύ ωραία επίσκεψη, οι άνθρωποι ήταν φιλόξενοι και αντιμετωπίζουν άψογα τα παιδιά εκεί.

Εύη Νιόπλια

Νομίζω ότι δεν υπάρχουν πολλά που να μπορεί να πει κανείς... Τα λόγια είναι περιττά μπροστά στη σημερινή εμπειρία μας. Γνωρίζοντας τα παιδιά αυτά πήραμε πολλά μηνύματα χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια... απλώς ακούγοντας αυτά που είχαν να μας πουν και

κοιτάζοντάς τα μέσα στα μάτια. Κάθε κίνηση ή λέξη τους ισούται με χίλιες λέξεις. Τους ανθρώπους που συναντήσαμε μπορούμε και πρέπει να τους αποκαλούμε ήρωες, και επειδή με την προσπάθειά τους έχουν κατορθώσει να συμβάλουν στην αύξηση των εσόδων του ιδρύματος, αλλά κυρίως επειδή με την επίσκεψή μας εκεί μας βοήθησαν να δούμε τη ζωή από μια άλλη οπτική γωνία, να καταλάβουμε πως τα δικά μας καθημερινά προβλήματα δεν είναι τίποτα μπροστά σε άλλα πιο σημαντικά και κυρίως να συνειδητοποιήσουμε πως πρέπει να χαμογελάμε και να χαιρόμαστε την κάθε στιγμή της ζωής μας. Το μόνο που δεν αξίζουν είναι η λύπησή μας, αντίθετα πρέπει να τους θαυμάζουμε, γιατί έχουν καταφέρει πράγματα που εμείς που θεωρούμαστε «φυσιολογικοί» δεν μπορούμε. Τους θεωρούμε τόσο διαφορετικούς και συχνά τους κοιτάζουμε παράξενα, ενώ στην πραγματικότητα δεν απέχουν καθόλου από εμάς. Εγώ το μόνο που έχω να πω είναι ένα μεγάλο μπράβο στους εκπαιδευτές του ιδρύματος και ένα ευχαριστώ στο σχολείο μας, διότι πραγματικά είναι απίστευτη εμπειρία και πιστεύω εισπράξαμε πολλά από την επαφή μας με τα παιδιά αυτά.

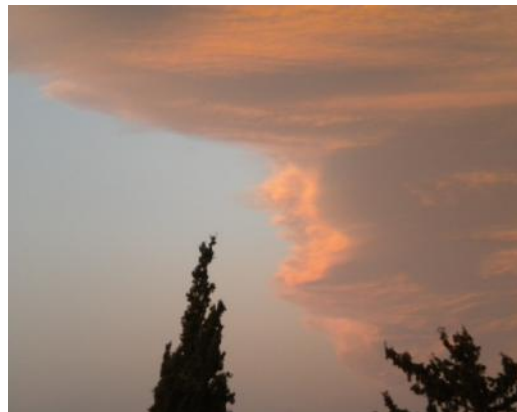
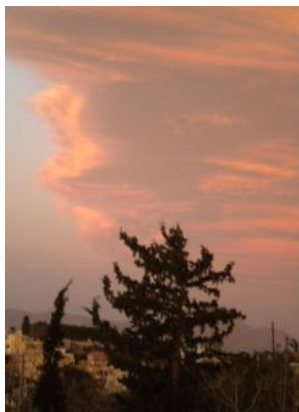
Ζαχαρένια Θεριάκη-Βρέντζου

Η επίσκεψή μας στο ίδρυμα «Ζωοδόχος Πηγή» ήταν μια πάρα πολύ ωραία και μοναδική εμπειρία. Το μόνο που μπορώ να πω είναι μπράβο σε αυτά τα παιδιά και στους ανθρώπους που είναι δίπλα τους. Αυτό που μου έμεινε από αυτή την ξεχωριστή επίσκεψη είναι η χαρά, η δύναμη, η θέληση αυτών των παιδιών για ζωή. Πηγαίνοντας εκεί είδαμε πραγματικά την άλλη πλευρά της ζωής. Προσωπικά συνειδητοποίησα το πόσο ανούσιοι είναι οι λόγοι για τους οποίους εμείς αγχωνόμαστε, στενοχωριόμαστε και χανόμαστε μέσα στα υποτιθέμενα προβλήματά μας και τη μονοτονία της καθημερινότητας, τη στιγμή που αυτά τα παιδιά χαίρονται την κάθε τους στιγμή, προσπαθώντας να γίνουν όσο και καλύτεροι συνεχώς. Ήταν παιδιά με χαρά, θέληση για ζωή και προσπάθεια για να γίνουν όσο το δυνατόν καλύτεροι σε αυτά που οι εκπαιδευτές τους τους αναθέτουν. Πραγματικά ήταν μια πολύ ωραία και πρωτόγνωρη εμπειρία και το πιο απίστευτο από όλα είναι ότι, παρά τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζουν τα παιδιά, δεν μας έκαναν ούτε μια στιγμή να τους λυπηθούμε, αλλά αντίθετα να τους θαυμάσουμε. Θα ήθελα πολύ στο μέλλον να ξαναπάω εκεί, να μιλήσω με όλους, να τους βοηθήσω και να «πάρω πράγματα» από αυτούς.

Νικολέτα Χαχλιουτάκη

Η επίσκεψή μας στη Ζωοδόχο Πηγή ήταν κάτι διαφορετικό και μια πρωτόγνωρη εμπειρία. Αυτά τα παιδιά είναι τόσο διαφορετικά από εμάς αλλά ταυτόχρονα τόσο ίδια και ξεχωριστά. Είναι αξιοθαύμαστη η δίψα τους για ζωή, προσπαθούν, είναι χαμογελαστά και αισιόδοξα και, παρόλο που συμπεριφέρονται σαν παιδιά μικρότερης ηλικίας, καταφέρνουν να ξεχωρίσουν.

Ευαγγελία Ρωμάνου

Τα πρώτα χιόνια του 2013 φωτογραφημένα από την αυλή του σχολείου.

Σχολικοί αγώνες

Το διήμερο 22 και 23 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκαν στο γήπεδο του Εργοτέλη και στο κλειστό γυμναστήριο δύο Αοράκια αντίστοιχα οι σχολικοί αγώνες ποδοσφαίρου και καλαθοσφαίρισης.

Η ομάδα ποδοσφαίρου, παρά τη φιλότιμη προσπάθεια των μαθητών, ηττήθηκε και στα δύο παιχνίδια στα οποία αγωνίστηκε.

Η ομάδα καλαθοσφαίρισης αντίθετα, αφού κέρδισε και τα τέσσερα παιχνίδια του ομίλου της, αγωνίστηκε στον τελικό, όπου έχασε το παιχνίδι για δυο πόντους. Αξίζουν συγχαρητήρια στα παιδιά και των δύο ομάδων για την προσπάθεια και το ήθος τους.

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος ο σύλλογος καθηγητών Γαλλικής γλώσσας Νομού Ηρακλείου σε συνεργασία με το Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών διοργάνωσε την έβδομη εβδομάδα γαλλόφωνου κινηματογράφου. Στα πλαίσια αυτού του φεστιβάλ, προβλήθηκε στο χώρο του εκπαιδευτηρίου μας, τη Δευτέρα 28 Ιανουαρίου, η ταινία «*Ο πόλεμος των κουμπιών*». Πρόκειται για επανέκδοση της ομότιτλης ταινίας του '50.

Ήταν μια φανταστική ταινία. Είχε πολλή δράση και συγκίνηση. Μου άρεσε που ο πρωταγωνιστής, με πείσμα και θέληση, κατόρθωσε να γίνει ένας πάρα πολύ καλός μαθητής.

Θάνος Μαχλάς, α1

Αυτό που μου άρεσε στην ταινία ήταν που μας παρουσιάζει τη ζωή ενός παιδιού στη Γαλλία, στα μέσα της δεκαετίας του '50. Αυτό το παιδί κατάφερε να συνδυάσει με επιτυχία το παιχνίδι, το σχολείο και τη δουλειά. Έτσι μπόρεσε να πραγματοποιήσει ένα από τα όνειρά του!

Μάικ Χατζημάρκος, α1

Ήταν μια θαυμάσια και ξεκαρδιστική ταινία!

Σήφης Σηφογιαννάκης, α1

Η ταινία ήταν υπέροχη. Παρουσίαζε με ρεαλιστικό τρόπο τη δύσκολη ζωή εκείνης της εποχής, αλλά και τη χαρά και την ξεγνοιασιά της παιδικής ηλικίας.

Μαρία Στειακάκη, β1

Ήταν μια ωραιότατη ταινία, διασκεδαστική, με φοβερούς ηθοποιούς και ξεχωριστά συναισθήματα. Μας έκανε να γελάσουμε με την ψυχή μας.

Η ταινία ήταν σούπερ! Διασκεδαστική και συγκινητική ταυτόχρονα. Πέρασα πολύ ωραία παρακολουθώντας την ταινία και θα ήθελα να την ξαναδώ!

Itach Shahaar, β1

Μια από τις καλύτερες ταινίες που έχω δει!

Η ταινία ήταν αξιόλογη. Μας δίδαξε πολλά και φυσικά μας συγκίνησε! Ήταν άριστα σκηνοθετημένη και θα τη σύστηνα ανεπιφύλακτα!

Νικολέτα Χαχλιουτάκη, γ2

Η ταινία μου άρεσε πολύ. Αν και την είχα ξαναδεί, δεν κουράστηκα καθόλου και ένιωθα την ίδια αγωνία με την πρώτη φορά. Είχε τρυφερές και γλυκές σκηνές. Πέρασε ένα πολύ ωραίο μήνυμα σχετικά με τη συμβίωση των δύο φύλων και τα αποτελέσματα της ομαδικότητας ανάμεσα στους ανθρώπους.

Ζαχαρένια Θεργιάκη-Βρέντζου, γ2

Η ταινία προβάλλει με ξεχωριστό τρόπο τη συνεργασία και την πραγματική ζωή. Δείχνει την ψυχολογία των ανθρώπων οι οποίοι, παρά τα όποια οικονομικά προβλήματα, ήξεραν να ζουν με αυτά που είχαν. Υποστήριζαν ο ένας τον άλλο, αλλά και τις οικογένειές τους.

Αναστασία Σηφάκη, γ2

Μου άρεσε που όλα τα παιδιά ήταν σαν αδέρφια, ενωμένα. Ήταν όλα μια μεγάλη παρέα. Επίσης με συγκίνησε το πώς τα παιδιά αποχαιρέτησαν τον πρωταγωνιστή, ζωγραφίζοντας γύρω του όλα αυτά που αγαπούσαν!

Σίμος Χρονιάρης, γ2

Η ταινία περνούσε πολλά μηνύματα, όπως την αλληλεγγύη και την ομαδικότητα που πρέπει να υπάρχει στις παρέες. Κάτι άλλο που μου άρεσε ήταν η επιλογή της προβολής μιας γαλλικής ταινίας. Ακούσαμε και είδαμε κάτι διαφορετικό!

Εύη Νιόπλια, γ1

Είχε ενδιαφέρον που διαδραματιζόταν σε άλλη εποχή. Έτσι, μπορέσαμε και είδαμε πώς ήταν το σχολείο της δεκαετίας του '50. Ο τρόπος διασκέδασης και ψυχαγωγίας των παιδιών ήταν τελείως διαφορετικός από τον σημερινό.

Αυτό που με συγκίνησε είναι ότι τα παιδιά αυτά είχαν ως στόχο την ανεξαρτησία των πράξεων και του λόγου και κυρίως την κατάκτηση των δικαιωμάτων τους. Και όλα αυτά αποδίδονται με ένα χαλαρό και κωμικό τρόπο, μέσα από μια ευχάριστη πλοκή.

Τνα Κώστα, γ1

Η πιο ωραία σκηνή ήταν η τελευταία, όταν όλα τα παιδιά αποχαιρέτησαν τον φίλο τους, ζωγραφίζοντας γύρω του με χρωματιστές κιμωλίες.

Η τελευταία σκηνή έδειξε την ομορφιά μιας παιδικής ψυχής, γεμάτης καλοσύνη, χαρά αλλά και επιθυμία να αλλάξει ό,τι δεν της αρέσει.

Είδαμε πόσο εργατικά ήταν τα παιδιά εκείνη την εποχή. Πόσο σέβονταν τους γονείς τους και πόσο σωστά ανατρέφονταν. Πρόσφεραν πολλά στις οικογένειές τους. Οι γονείς από την άλλη, ενώ ήθελαν το καλύτερο για τα παιδιά τους, έδειχναν πολύ πιεστικοί. Μου άρεσε πολύ και ο τρόπος που ερμήνευσαν το ρόλο τους τα μικρά παιδιά. Αλλά το πιο όμορφο είναι που η ταινία απευθύνεται σε μικρούς και μεγάλους.

Μίρκα Βασιλάκη, γ1

Μου άρεσε πολύ ο ανταγωνισμός και η ξεκαρδιστική διαμάχη ανάμεσα στις δύο συμμαχίες. Αλλά και οι δάσκαλοι των δύο χωριών ήταν εξαιρετικοί. Και αυτοί ως παιδιά συμμετείχαν σε αντίστοιχες συμμαχίες και, από ό,τι κατάλαβα, διατηρούσαν αυτή διαμάχη μέχρι και που μεγάλωσαν! Η αγαπημένη μου σκηνή ήταν αυτή που τα παιδιά πολεμούσαν γυμνά την αντίπαλη παρέα, μόνο και μόνο για να μην λερώσουν τα ρούχα τους και να μην χάσουν τα κουμπιά τους!

Μιχάλης Ζαμπετάκης, γ1

Εκκλησιασμός Τριών Ιεραρχών

Στις 30 Ιανουαρίου οι μαθητές του γυμνασίου και του λυκείου παρακολούθησαν στον Ιερό Ναό του Αγίου Τίτου τη θεία λειτουργία με αφορμή την εορτή των Τριών Ιεραρχών.

Η ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Κ. Π. Καβάφης

Τάξη Β' 18-1-2013

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο Κ. Π. Καβάφης γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια το 1863. Έζησε στην τότε ακμάζουσα ελληνική κοινότητα το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του. Η πόλη αυτή, με τις τόσες ιστορικές μνήμες, έγινε το αναπόσπαστο μέρος της θεματικής της ποίησής του.

Μετά τον θάνατο του πατέρα του (1870) έζησε μερικά χρόνια στην Αγγλία, όπου έμαθε την Αγγλική γλώσσα, και μετά στην

Κωνσταντινούπολη, μιας και ήταν φαναριώτικης καταγωγής. Εκεί, η οικογένειά του απέκτησε το όνομα Καβάφης, που σημαίνει κατασκευαστής ή επαγγελματίας έμπορος υποδημάτων. Επιστρέφει στην Αλεξάνδρεια το 1885. Βρίσκει μια μόνιμη δουλειά σε δημόσια υπηρεσία και γράφει ποιήματα. Πεθαίνει το 1933. Φέτος συμπληρώνονται 150 χρόνια από τη γέννηση του μεγάλου Έλληνα ποιητή.

Τα ποιήματα του Καβάφης έχουν μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες, ανάμεσα σε αυτές τα Αγγλικά, τα Γαλλικά, τα Γερμανικά, τα Ιταλικά, τα Ισπανικά και τα Ιαπωνικά.

ΘΕΡΜΟΠΥΛΕΣ

Τιμή σ' εκείνους όπου στην ζωή των
 όρισαν και φυλάγουν Θερμοπύλες.
 Ποτέ από το χρέος μη κινούντες·
 δίκαιοι κι ίσοι σ' όλες των τες πράξεις,
 αλλά με λύπη κιόλας κι ευσπλαχνία·
 γενναίοι οσάκις είναι πλούσιοι,
 κι όταν είναι πτωχοί, πάλ' εις μικρόν γενναίοι,
 πάλι συντρέχοντες όσο μπορούνε·
 πάντοτε την αλήθεια ομιλούντες,
 πλην χωρίς μίσος για τους ψευδομένους.

ΣΤΑ 200 π.Χ.

Κι απ' την θαυμάσια πανελλήνιον εκστρατεία,
 την νικηφόρα, την περιλαμπρη,
 την περιάλητη, την δοξασμένη
 ως άλλη δεν δοξάσθηκε καμιά,
 την απαράμιλλη: βγήκαμ' εμείς·
 ελληνικός καινούριος κόσμος, μέγας.
 Εμείς· οι Αλεξανδρείς, οι Αντιοχείς,
 οι Σελευκείς, κ' οι πολυάριθμοι
 επίλοιποι Έλληνες Αιγύπτου και Συρίας,
 κ' οι εν Μηδία, κ' οι εν Περσίδι, κι όσοι άλλοι.
 Με τες εκτεταμένες επικράτειες,
 Με την ποικίλη δράση των στοχαστικών προσαρμογών.
 Και την Κοινήν Ελληνική Λαλιά
 ως μέσα στην Βακτριανή την πήγαμεν, ως τους Ινδούς.

Η ΠΟΛΙΣ

Είπες: «Θα πάγω σ' άλλη γη, θα πάγω σ' άλλη θάλασσα.
 Μια πόλις άλλη θα βρεθεί καλύτερη από αυτή.
 Κάθε προσπάθειά μου μια καταδίκη είναι γραφτή·
 Κ' είν' η καρδιά μου –σαν νεκρός– θαμένη.
 Ο νους μου ως πότε μες στον μαρασμόν αυτόν θα μένει.
 Όπου το μάτι μου γυρίσω, όπου κι αν δω
 ερείπια μαύρα της ζωής μου βλέπω εδώ,
 που τόσα χρόνια πέρασα και ρήμαξα και χάλασα.»
 Καινούριοις τόπους δεν θα βρεις, δεν θα βρεις άλλες
 θάλασσες.
 Η πόλις θα σε ακολουθεί. Στους δρόμους θα γυρνάς
 τους ίδιους. Και στες γειτονίες τες ίδιες θα γερνάς·
 Και μες στα ίδια σπίτια αυτά θ' ασπρίζεις.
 Πάντα στην πόλη αυτή θα φθάνεις. Για τα αλλού –μην
 ελπίζεις–
 δεν έχει πλοίο για σε, δεν έχει οδό. [...]

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Την δύσκολη ζωή μου ασφαλή να κάνω
 εγώ στην τράπεζα του Μέλλοντος επάνω
 πολύ ολίγα συναλλάγματα θα βγάλω.

Κεφάλαια μεγάλα αν έχει αμφιβάλλω.
 Κι άρχισα να φοβούμαι μη στην πρώτη κρίση
 εξαφνικά τας πληρωμάς της σταματήσει.

ΟΣΟ ΜΠΟΡΕΙΣ

Κι αν δεν μπορείς να κάμεις την ζωή σου
 όπως την θέλεις,
 τούτο προσπάθησε τουλάχιστον όσο μπορείς:
 Μην την εξευτελίζεις
 μες στην πολλή συνάφεια του κόσμου,
 μες στες πολλές κινήσεις κι ομιλίες.

Μην την εξευτελίζεις πηγαίνοντάς την,
 γυρίζοντας συχνά κι εκθέτοντάς την
 στων σχέσεων και των συναναστροφών
 την καθημερινήν ανοησία,
 ως που να γίνει σαν μια ξένη φορτική

ΙΘΑΚΗ

Σαν βγεις στο πηγαϊμό για την Ιθάκη,
 να εύχεται νάναι μακρύς ο δρόμος,
 γεμάτος περιπέτειες, γεμάτος γνώσεις.
 Τους Λαιστρυγόνες και τους Κύκλωπας,
 τον θυμωμένο Ποσειδώνα μη φοβάσαι,
 τέτοια στον δρόμο σου ποτέ σου δε θα βρεις,
 αν μεν' η σκέψις σου υψηλή, αν εκλεκτή
 συγκίνησις το πνεύμα και το σώμα σου αγγίζει.
 Τους Λαιστρυγόνες και τους Κύκλωπας,
 τον άγριο Ποσειδώνα δε θα συναντήσεις,
 αν δεν τους κουβαλεις μες στην ψυχή σου,
 αν η ψυχή σου δεν τους στήνει εμπρός σου.
 [...]
 Πάντα στο νου σου να `χεις την Ιθάκη.
 Το φθάσιμον εκεί είν' ο προορισμός σου.
 Αλλά μη βιάζεις το ταξίδι διόλου.
 Καλύτερα χρόνια πολλά να διαρκέσει.
 και γέρος πια ν' αράξεις στο νησί,
 πλούσιος με όσα κέρδισες στο δρόμο,
 μη προσδοκώντας πλούτη να σε δώσει η Ιθάκη.

Η Ιθάκη σ' έδωσε τ' ωραίο ταξίδι.
 Χωρίς αυτήν δε θα `βγαίνες στον δρόμο.
 Άλλα δεν έχει να σε δώσει πια.
 Κι αν πτωχική την βρεις, η Ιθάκη δε σε γέλασε.
 έτσι σοφός που έγινες, με τόση πείρα,
 ήδη θα το κατάλαβες οι Ιθάκες τι σημαίνουν.

A Τάξη 25-1-2013

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΡΤΑΤΣΗΣ

Ο Γεώργιος Χορτάτσης γεννήθηκε στο Ρέθυμνο στα μέσα του 16ου αιώνα. Πολύ λίγα στοιχεία υπάρχουν για τη ζωή του. Καταγόταν από αρχοντική γενιά του Βυζαντίου και οι πρόγονοί του έφτασαν στην Κρήτη από τη Μικρά Ασία. Η καλή οικονομική κατάσταση της οικογένειάς του του επέτρεψε να αποκτήσει σημαντική για την εποχή μόρφωση. Ο Χορτάτσης χαρακτηρίστηκε αναγεννησιακός ποιητής και το έργο του περιλαμβάνει όλα τα είδη του θεάτρου. Συγκεκριμένα, στα τέλη περίπου του 16ου αιώνα, την εποχή δηλαδή που η Κρήτη βρισκόταν στην καλλιτεχνική και πνευματική της ακμή, έγραψε την κωμωδία «Κατσούρμπος», την τραγωδία «Ερωφίλη» και το ποιμενικό δράμα «Πανώρια».

Σήμερα θα σας διαβάσουμε αποσπάσματα από την τραγωδία «Ερωφίλη», που είναι η πιο γνωστή τραγωδία της κρητικής λογοτεχνίας και πραγματεύεται τον απαγορευμένο έρωτα δύο νέων· της Ερωφίλης και του Πανάρετου.

Η Ερωφίλη, κόρη του σκληρού και άδικου βασιλιά της Αιγύπτου Φιλόγονου, έχει παντρευτεί κρυφά τον γενναίο στρατηγό του πατέρα της Πανάρετο. Όταν ο Φιλόγονος αποφασίζει να παντρεύσει την κόρη του με κάποιον άλλο και επιλέγει τον Πανάρετο ως μεσάζοντα, ο μυστικός γάμος των δύο νέων έρχεται στο φως. Ο Φιλόγονος θα εκδικηθεί τους δύο νέους με τον πιο σκληρό, αιμοσταγή και μακάβριο τρόπο....

Απόσπασμα από τον μονόλογο της Ερωφίλης για τις χαρές και τις πίκρες του έρωτα:

Τα γέλια με τα κλάματα, με την χαράν η πρίκα
 μιαν ώραν εσπαρθήκασι κι ομάδι εγεννηθήκα
 γι' αυτό μαζί γυρίζουσι και το 'να στ' άλλο αλλάσσει
 κι όποιος εγέλα το ταχύ, κλαίγει προχού βραδιάσει.
 Μοίρα κακή κι αντίδικη, τυραννισμένη μοίρα,
 ποια πάθη από τον έρωτα, ποιες πρίκες δεν επήρα;
 Στη δούλεψη κι εις τσι καημούς μικρή περίσσα εμπήκα
 τσ' αγάπης κι όλα τα κακά κι οι παιδωμές μ' ευρήκα.
 Μόνια μου με τον έρωτα καθ' ώραν επολέμου
 και κιανενός τα πάθη μου δεν έδειχνα ποτέ μου.
 Μα κείνος μάστορας καλός γιατ' ήτο του πολέμου,
 μέρα και νύκτα δυνατό πόλεμον έδιδέ μου.
 Χίλια ακριβά τασσίματα μου 'τασσε κάθα μέρα
 και χίλια μου 'κτιζε όμορφα περβόλια στον αέρα,
 χίλιες σγουράφιζε χαρές μέσα στο λογισμό μου
 και χίλιες έδειχνε όμορφιές πάντα των αμματιώ μου.

Η Ερωφίλη αφηγείται στη νένα της το όνειρό της που προοιωνίζει τα δεινά του ζευγαριού...

Δυο περιστέρια πλουμιστά μου φαίνετονε, νένα,
 σ' ένα ψηλότατο δεντρό κι εθώρου φωλεμένα.
 Κι εσμίγασι κανακιστά και σπλαχνικά εφιλούσα,
 κι ένα τ' άλλου τα πάθη τως, σου φαίνετο, εμιλούσα.

Μα πάνω στσι χαρές τωνε γεις λούπης πεινασμένος
 σώνει στη μέση και των δυο περίσσα θυμωμένος.
 Κι άρπαξε το 'να ξαφνικά τ' άλλου απού την αγκάλη
 και ξεσκισέ το κι έφα το μ' αχορταγιά μεγάλη.

Και τ' άλλο απού πόμεινε τόσα πολλά λυπήθη,
 απού κι εκείνο να μη ζει μιαν ώραν εβουλήθη.
 Και το ζημιό τη μούρη του προς τση καρδιάς τα μέρη
 μπήχνει κι αυτό και σφάζεται για τ' ακριβό του ταίρι.

Christmas Preparations

We all know that every Christmas the High School classes organize a bazaar. This Christmas, *Let's Hang Out* had the opportunity to be part of it. So, we all had to cooperate and make many things. It turned out that we all had fun during the preparation and enjoyed this experience.

Christmas Holidays

Wherever you went and whatever you did, we hope you had a great time and recharged your batteries for 2013.

During the Christmas holiday, on the first day of the year, I went to Stuttgart with my family. It was fantastic! I had a very good time. My godmother, my godfather and their children are there. The older one, Eleni, is three years old and the younger one, Chris, is one and a half.

We read fairytales to Eleni all day and as a result I have learnt them by heart.

We stayed there for five days. We went for many walks and we went to Heidelberg, another city in Germany. Also, we ate lots of pretzels, a traditional bread.

In Stuttgart it was very cold. I wore a jacket, a t-shirt, gloves and, of course, trousers! In fact, I wore two pairs of trousers because of the cold.

On the first day of the year at midnight, everyone set off fireworks and it was like a war in the sky! It was full of colours. It was really wonderful!

Also, my sister wanted to go shopping, every day, all day!!!

In my opinion, Stuttgart is a brilliant city and it's worthwhile going there, but not for a long time!

Dimitris Ziambaras

Holiday in Parnasos

My family and I went for a Christmas holiday to Parnasos. We stayed there for four days in a hotel. We spent our first day in the village of Delphi which has many landmarks. We stayed there all day and we had a meeting with a friend of my father's. Then, on the second day we went up the mountain of Parnasos to the ski centre in the morning. When we reached the top of the mountain, there was snow! I was very happy because it doesn't snow in Heraklion. The moment we got out of the car, it stopped snowing, the road was a little icy and there was a lot of snow. We had our tickets to go to the centre and go skiing. I tried to ski but it was hard. Then, I tried again and I managed to ski. It was fantastic! After that, we played in the snow and finally we left. On the third day, we went to Arahova to buy the things we wanted. On the fourth day we left there and I was very sad. In the afternoon, we were back on Crete.

John Manouselis

This Christmas I had a good time and I will never forget it. Once schools closed, I went to my grandmother's house. I spent a lot of time listening to Christmas stories told by her and I also helped her to prepare the food and the sweets. My aunt showed me how "melomakarouna" are made and we enjoyed ourselves while we were kneading the dough.

Furthermore, I had a really good time with my friends. Some days it was raining so we couldn't go out on these days. We stayed home and watched films, listened to music and sat in front of the fire. On the other hand, there

were some days when the weather was good and we were outside all day. So I visited my young nephew who I love very much as I have a soft spot for him!!!!

The reason why this Christmas was unique for me is because I was with my friends and mostly because my nephew ,John, was with us for the first time.

Zacharenia Theriaki-Vrentzou

Robert Burns (1759-1796)

He is considered to be the national poet of Scotland He was also known as Rabbie Burns and The Bard. This poet wrote in English, using some Scots dialect. He commented on politics and society. He has always been a great inspiration to Scots all over the world. Robert Burns is famous for having written “Auld Lang Syne”.

O, my love is like a red, red rose,
that's newly sprung in June.
O, my love is like a melody,
that's sweetly play'd in tune.

As fair thou art, my bonnie lass,
so deep in love am I,
And I will love thee still, my dear,
till a' the seas gang dry.
!

Till a' the seas gang dry, my dear,
and the rocks melt wi' the sun!
And I will love thee still, my dear,
while the sands of life shall run.

And fare the weel, my only love!
And fare the well awhile!
And I will come again, my love.
Tho it were ten thousand mile

Why do we bother making New Year's resolutions?

Tales from an an English teacher, father-of-two, traveller, occasional poet and full-time house spouse living in Luxembourg.

And here we are... 2013. Just like that, nearly two weeks have already gone by here in The Grand Duchy. Maybe New Year's resolutions are still intact, maybe not. There are still 350 days to go, more or less; plenty of time for broken hopes and broken dreams. Actually, that's a bit too melodramatic. But there will be broken promises, sure enough, sooner than later, I am guessing.

The practice of making New Year's resolutions dates all the way back to Babylon 4000 years ago. This, of course, suggests that humankind has a very long track record of going back on its word. That's a bleak summation. Nonetheless, we persist, which offers some weird sense of hope. Or maybe we're just historically sadomasochistic. I don't recall my parents making resolutions when I was young. At least they never mentioned anything about them, though they may have made them privately. I doubt it. As for me, I very rarely make them. Last year was one exception.

The four of us sat around the dinner table on January 1, 2012 and wrote down our resolutions. Just a few weeks before, our older son pulled his list off the bulletin board in his room, where he had them pinned up, and was quite pleased to notice that he held fast to most. He easily outdid the rest of us.

I failed all of mine: lose weight, be kind to strangers, don't swear, take and complete a language course, sit straighter, become a vegetarian, grow hair... the usual sorts of things we wish to change about ourselves.

I wonder, though, as I write; why do we even bother making resolutions? What is the urge, the impetus that drives us? Why do we wait till the first of the year to make them? And why are they so extreme? I won't. I will. These aren't commandments.

Even as the words come tumbling out of our mouths or pen on New Year' Day, we know we're destined to fail, because more than likely we made similar resolutions the year before. What we need is medication that will make our resolutions last.

I'll admit, I'm a sucker for starting something new, be it a new gym routine or a new food regime, on the first day of a new week or month, as if any alpha will stave off the inevitable omega of my quest. Note to self and others; it doesn't work. That goes for resolutions made at the start of a new year, too.

By Dan Franch